Chương 415: Điều Tra Về Ma Vương (2) - Nghi Ngờ

(Số từ: 2395)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

12:31 PM 11/05/2023

Người đàn ông trung niên điều hành cửa hàng vũ khí tự giới thiệu mình là Raldren.

Các thương nhân của Alligar thường không dành thời gian cho những việc không có lợi, nhưng Raldren không đòi tiền và đưa Ellen và Charlotte đến cửa hàng vũ khí của mình để trò chuyện.

"Elena không thực sự hòa nhập với mọi người. Nhưng cô ấy là một phụ nữ tốt. Bất cứ khi nào chúng tôi gặp nhau, cô ấy luôn chào tôi bằng câu 'chào buổi sáng', 'chào buổi chiều' hoặc 'chào buổi tối' và chúc tôi một ngày vui vẻ."

—Tên chủ cửa hàng, Elena.

Charlotte đã biết thông tin này, nhưng nó vẫn còn mới đối với Ellen.

"Có khá nhiều người làm phiền Elena. Không kể đến những chàng trai trẻ, thậm chí một số quý ông lớn tuổi không mua bất cứ thứ gì từ cô ấy cũng lảng vảng xung quanh. Họ nên biết vị trí của mình. Đó không phải là điều để nói một cách cởi mở,

nhưng có một anh chàng tên Swinton hàng xóm thực sự làm phiền Elena. Ông ta thậm chí đã có vợ."

"Ah tôi thấy..."

"Thật là một người khủng khiếp."

Charlotte toát mồ hôi lạnh vì những thông tin không cần thiết, còn Ellen thì thầm ngắn gọn. Đó là một tâm tình ngắn nhưng sắc bén.

Charlotte biết rằng Elena không có mối quan hệ thân thiết với mọi người.

Elena tử tế với mọi người, nhưng cô ấy không bao giờ phát triển mối quan hệ thân thiết với bất kỳ ai vượt quá một mức độ nhất định.

"Cô ấy không thích kinh doanh. Cô ấy quá dịu dàng... Mọi người đều biết Alligar có thể hơi thô lỗ với khách hàng, phải không? Cô ấy không biết làm thế nào để đối phó với điều đó, và thay vào đó dường như giảm giá cho họ. Tôi tự hỏi làm thế nào mà cô ấy kiếm sống được như vậy..."

Charlotte đã biết hầu hết các thông tin này, vì vậy nó chỉ mới đối với Ellen.

Tại sao một người có tính khí như vậy, không thể kiếm được lợi nhuận, vẫn tiếp tục kinh doanh? Charlotte đã nghĩ rằng Elena là gián điệp từ Darkland, bí mật thâm nhập vào Thủ đô Hoàng gia

vì một động cơ thầm kín nào đó, nhưng giờ suy nghĩ của cô đã thay đổi.

Ma vương đã đến để tìm kiếm sự giúp đỡ từ một gián điệp ẩn náu ở Thủ đô Hoàng gia, và Elena đã giúp giấu chúa tể của mình ở một nơi an toàn.

Đó không phải là một sự trùng hợp ngẫu nhiên; cô ấy đã đến với một kế hoạch.

Charlotte thầm tin rằng Elena là gián điệp từ Darkland.

"Tuy nhiên, cô ấy dường như có một người cương quyết."

"Người cương quyết?"

"Tất nhiên. Rất nhiều người đã làm phiền cô ấy, nhưng cô ấy không bao giờ nhượng bộ việc quấy rối, và cuối cùng mọi người đều cúp đuôi bỏ đi. Ngay cả anh chàng Swinton đó cuối cùng cũng ngừng làm phiền cô ấy."

Nhiều người quấy rầy Elena, nhưng tất cả họ đều bỏ đi như thể họ bị mắng.

'Cô ấy nói cô ấy có bạn trai.'

Charlotte đã tìm thấy một sợi tóc vàng trên giường khi lục soát cửa hàng của Elena. Tóc của Elena có màu khác nên khi được hỏi đó là tóc của ai, cô ấy nói đó là của ban trai mình.

Nhưng bây giờ có vẻ như Elena không có mối quan hệ sâu sắc với bất kỳ ai.

Vì vậy, bạn trai là một lời nói dối. Và không đời nào một đặc vụ đang thực hiện một nhiệm vụ quan trọng là thâm nhập vào Thủ đô Hoàng gia lại có thời gian cho một mối quan hệ.

Do đó, mái tóc vàng chắc hẳn đã thuộc về người khác.

Đó không thể là Ma Vương. Màu tóc mà Charlotte từng thấy trên Ma vương gần giống với màu nâu đỏ.

Nhưng nếu đó là ngụy trang, thì sẽ không quá lạ khi nghĩ rằng mái tóc vàng trên giường thuộc về Ma vương.

Ma vương có thực sự ở trong một cửa hàng tồi tàn trên tầng hai của Thủ đô Hoàng gia không?

Tóc vàng không hiếm đến mức có thể dễ dàng nhận ra.

"Dù sao thì cũng hơi thất vọng. Tôi chưa bao giờ nghĩ rằng cô ấy sẽ biến mất mà không nói lời tạm biệt... Cô ấy để lại tất cả đồ đạc của mình. Chủ nhà vui hơn về những món đồ còn lại hơn là người thuê nhà rời đi."

"Ah tôi thấy..."

Việc Elena rời đi khi Ma vương lộ diện là lẽ đương nhiên. Rốt cuộc, Charlotte và Reinhardt đã biết về cá nhân được cho là Ma vương.

Raldren nhìn quanh và nói với Charlotte.

"Chuyện này chỉ mình tôi biết."

"À. Chuyện gì vậy?"

"Tôi nghĩ Elena... thực sự thích những chàng trai trẻ."

"...Cái gì?"

Charlotte chết lặng trước lời nhận xét đột ngột, không liên quan, còn Ellen thì nghiêng đầu bối rối. "Không... Có một anh chàng thỉnh thoảng ghé qua. Anh ta có vẻ ngoài hơi nghịch ngợm, như thể sinh ra đã ngậm thìa bạc trong miệng. Kiểu anh chàng sẽ đi khắp nơi làm tan nát trái tim phụ nữ."

"...."

Đương nhiên, Ellen và Charlotte liếc nhìn nhau.

Họ có cảm giác họ biết ông đang nói về ai.

Không có cách nào họ không thể trực giác rằng ông ta đang nói về Reinhardt ngay bây giờ.

Ngay từ đầu, Reinhardt thường xuyên đến cửa hàng này với tư cách là người đưa tin của Charlotte, vì vậy không có gì lạ khi Raldren, chủ cửa hàng bên cạnh, nhớ đến Reinhardt.

"Những người lảng vảng với mục đích như vậy thường rời đi trong trạng thái hỗn loạn, kỳ lạ, nhưng anh ta có vẻ không như vậy. Vậy mà anh ta lại ngang nhiên lảng vảng? Tôi đã nói hết những điều cần nói. Chuẩn rồi."

Raldren dường như kết luận rằng Elena, người thân thiện với mọi người nhưng chưa bao giờ mở lòng với bất kỳ ai, hẳn phải có một sở thích bí mật. Charlotte biết đây là một sự hiểu lầm rất lớn, và Ellen cũng biết điều đó vì cô ấy đã nghe được điều đó từ Charlotte.

Reinhardt sẽ không có lý do gì để đến cửa hàng của Eleris sau khi Charlotte nói với anh rằng anh có thể ngừng chuyển thư. Lần khác duy nhất là khi Charlotte tình nguyện bảo pháp sư chạy đi, bị giằng xé giữa Reinhardt và Ma vương. Điều đó là vậy đó.

Reinhardt đã nói rằng Ma vương không phải là một mối đe dọa lớn như vậy và đề nghị đơn giản là bỏ chạy.

Anh sẽ xử lý phần còn lại sau.

Đó là nơi bắt nguồn cảm giác tội lỗi của Charlotte.

Lẽ ra lúc đó cô ấy nên khăng khăng giữ lấy Elena.

Cuối cùng, không có thông tin gì mới và Charlotte phải khẳng định rằng mọi quyết định của cô đều chỉ dẫn đến kết quả tiêu cực cho mọi người.

Vì không có thông tin đặc biệt nào và chỉ có thông tin đã hiểu, nên việc tìm hiểu sẽ là vô nghĩa. Khi Charlotte chuẩn bị rời đi,

"Nhưng tôi nghĩ Elena đã đóng cửa hàng và đi đâu đó vì gã đó."

"...Cái gì?"

Những lời của Raldren khiến Charlotte bối rối.

Tất nhiên, Elena hẳn đã rời khỏi Thủ đô Hoàng gia sau khi nghe lời cảnh báo của Reinhardt.

Nhưng làm sao anh có thể nghĩ như vậy mà không biết cuộc trò chuyện bí mật của họ?

"Lần trước, anh ta mang theo một người con gái."

-Một người con gái.

Lúc đó, cả Charlotte và Ellen đều im lặng.

"Đánh giá qua bộ đồng phục cô ấy đang mặc, có vẻ như cô ấy đang tham dự Temple cùng với anh ta. Chậc chậc. Có vẻ như anh ta đang nói rằng anh ta đã tìm được một người con gái mới và họ nên ngừng gặp nhau. Vì vậy, tôi nghĩ Elena bị tổn thương và bỏ đi vì điều đó."

Đây là loại ảo tưởng và suy đoán kỳ lạ gì vậy?

Cả Ellen và Charlotte đều sửng sốt, nhưng họ đã thu được một thông tin đặc biệt.

Reinhardt đã đưa một người con gái mặc đồng phục Temple đến cửa hàng của Elena.

Họ không thể biết anh ta mang theo ai hay họ nói về chuyện gì.

"Cả người con trai và con gái đều có vẻ mặt trang trọng, và có vẻ như họ đã quyết tâm về điều gì đó. Không lâu sau, Elena đóng cửa cửa hàng của mình, vì vậy tôi nghĩ nó có liên quan. Dù sao thì,

anh chàng tóc vàng đó. Tôi đã nói với các bạn rằng ý định của anh ta rất rõ ràng từ lúc đầu phải không?"

Mặc dù họ không biết nhiều về Reinhardt, nhưng những lời Raldren nói rằng anh ta phải là một tên vô lại vì anh ta trông giống như vậy là đúng.

Tất nhiên, phỏng đoán đó có thể hầu hết là sai, nhưng cuối cùng, sự thật vẫn là sự thật.

Đối với Reinhardt, cửa hàng của Elena không bao giờ là nơi để đưa ai đó đi cùng, nhưng anh ấy đã mang ai đó đi cùng.

Ban đầu, sau khi Eleris chiếm được căn phòng bán tầng hầm, Reinhardt sẽ đến thăm cô ấy ở đó trong khi tránh ánh mắt của người khác.

Nhưng khi anh đến thăm cửa hàng của Eleris cùng với Radia Schmit, đó là một trường hợp khẩn cấp và Reinhardt không ở trong tình thế phải thận trọng.

Nó để lại dấu vết.

"Ông có nhớ ấn tượng về người con gái đi cùng anh ta không? Và đó là khi nào?"

Trước câu hỏi của Charlotte, Raldren nghiêng đầu.

"Đầu tiên, tôi nghĩ cô gái đó có mái tóc đen. Đôi mắt của cô ấy có gì đó rất lạ. Tôi có nên nói là rùng rợn không? Có vẻ như cô ấy không bình

thường lắm... Đó là lý do tại sao tôi nhớ đến cô ấy, tôi đoán vậy..."

Như chợt nhớ ra điều gì, ông nhíu mày.

"Phải rồi. Giờ nghĩ lại thì, ngày hôm sau đã có hỗn loạn vì Ma vương. Các Hiệp sĩ đã bị tàn sát. Tôi nhớ vì đó là một vấn đề lớn."

```
" ..."
```

Ngày Ma Vương tấn công, Reinhardt đã đưa một nữ sinh từ Temple đến cửa hàng của Elena.

Và chủ cửa hàng có mối quan hệ thân thiết với một người được cho là Ma Vương.

Cô gái mà Reinhardt mang theo là ai? Tại sao Reinhardt đến thăm Elena?

Ánh mắt của Ellen và Charlotte gặp nhau.

```
"..."
```

Không ai trong số họ nói bất cứ điều gì.

Không, họ không thể nói bất cứ điều gì.

Sau khi kết thúc cuộc thẩm vấn, Charlotte đã trao cho Raldren một phần thưởng nhỏ.

Đó là câu trả lời cho câu hỏi của Raldren về lý do tại sao họ hỏi về nó. Raldren nhận lấy đồng vàng và gật đầu như hiểu ý rồi không hỏi gì thêm.

```
'' ...''
```

" "

Những tưởng tượng kỳ lạ quay cuồng trong tâm trí Charlotte và Ellen.

Suy nghĩ quá nhiều cũng có thể là một vấn đề.

Cả Ellen và Charlotte đều thừa khả năng suy nghĩ trong đầu về nhiều tình huống khác nhau.

Theo trình tự thời gian, Charlotte nói với Reinhardt rằng cô ấy sẽ quên Ma vương sau khi Riverrier Lanze bị giết.

Tuy nhiên, Reinhardt đã đến gặp Elena vào ngày xảy ra vụ tấn công.

Cô ấy nói bây giờ không cần phải chuyển thư nữa, vì vậy Reinhardt không có lý do gì để đến thăm Elena.

Tất nhiên, có thể có trường hợp Reinhardt đến thăm Elena một cách riêng tư. Reinhardt có thể không chỉ gửi thư mà còn có những cuộc trò chuyện cá nhân với Elena, và không phải là không thể khi họ trở nên thân thiết nhờ điều đó.

Tuy nhiên, không lạ khi Reinhardt gặp riêng cô ấy, biết rằng Elena và những người cô ấy bảo vệ rất đáng ngờ?

Thật kỳ lạ, và anh ấy thậm chí còn đưa một cô gái từ Temple đi cùng.

Và ngay ngày hôm đó, Riverrier Lanze bị tấn công. Elena là một pháp sư. Và Charlotte biết rằng lực lượng của Ma vương bao gồm các pháp sư mạnh mẽ.

Nếu không có pháp sư nào khác, khả năng Elena chính là pháp sư đó là rất cao.

Reinhardt đưa một nữ sinh Temple đến cửa hàng của Elena. Và Elena đã tham gia vào cuộc tấn công Riverrier Lanze vào đêm hôm đó.

Và.

Vào ngày tấn công Riverrier Lanze.

Hôm đó là cuộc thi Miss Temple. Reinhardt đã không xem cuộc thi Miss Temple.

Đó là một ký ức đau buồn mà Ellen nhận thức sâu sắc và Charlotte cũng biết về tình huống này.

Ellen cố nhớ lại ký ức.

Cô nhớ lại Reinhardt, người đã trở lại Temple rất muộn, với đôi má và đôi tay đỏ ửng, tê cóng, không thể làm được gì.

"Ellen."

Charlotte nhe nhàng gọi Ellen.

"Vâng."

Cả hai đều cân nhắc rất nhiều khả năng trong đầu. "Chúng ta đừng nói gì cho đến khi chúng ta chắc chắn điều gì đó."

""

"Cho đến khi chúng ta chắc chắn, chúng ta đừng nghĩ về nó nữa."

Họ không biết mình sẽ rút ra kết luận gì sau nhiều lần suy luận, hay họ có thể nhìn thấy gì bên ngoài bức màn bóng tối.

Bằng cách nào đó.

Sự thật dường như đáng sợ đến mức khó có thể chịu đựng được, và họ thậm chí không còn nghĩ về nó nữa.

"Được rồi. Hãy làm điều đó." Ellen khẽ thì thầm.

> (Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading